

במכילתא (פ' ה') מפני מה הקדים לקיחתו של פסח לשחיטתו ד' ימים, הי' ר' מתיא בן חרש אומר כו' ולא הי' בידם מצוות שיתעסקו בהם כדי שיגאלו זכו, ר"א הקפד ברבי אומר וכי לא הי' בידם של ישראל ד' מצוות שאין כל העולם כדאי בהן שלא נחשדו על העריות ולא על לה"ר ולא שנו את שמם ולא שנו את לשונם כו' ומפני מה הקדים לקיחתו של פסח לשחיטתו ד' ימים לפי שהיו ישראל שטופין בע"ז במצרים וע"ז שקולה כנגד כל המצוות כו' עד אמר להם משכו ידיכם מע"ז והדבקו במצוות, עכ"ל. ואינו מובן במאי פליג על ר' מתיא בן חרש שמאחר שע"ז שקולה ככל המצוות הרי שוב לא הי' בידם כלום, וע"כ סיים והדבקו במצוות, והיינו הך דר' מתיא בן חרש, ונראה דהנה ידוע באם אדם רשע עושה מצוות אינן לרצון, ולשון הרמב"ם (ה' תשובה פ"ז ה"ז), אתמול עשה מצוות וטורפין אותן בפניו, ומ"מ אם אח"כ עשה תשובה בזה מוציא את המצוות שעשה מקודם

מיד הסט"א שטרפו אותן מקודם, וזה שמדייק הרמב"ם וטורפין אותן בפניו, היינו לא שהיו כלא היו רק היו והסט"א טרף אותן טרף טורף יוסף, וממילא אח"כ כשעושה תשובה הוא מוציא את בלעו מפיו, וכלשון הכתוב (איוב כ"ט) ומשניו אשליך טרף, וזה שאמר ר"א הקפד לא כמו שאמר ר' מתיא שלא היו בידם מצוות, רק באמת היו להם ד' דברים שאין כל העולם כולו כדאי בהן אלא שהיו עשוקים ומטורפים ביד הסט"א, וממילא כשמשכו ידיהם מע"ז שוב דבקו במצוות שהוציאו מפי הסט"א, וזה שדייק והדבקו במצוות, לא שיעשו או יתעסקו במצוות, כי כבר עשו והתעסקו כנ"ל, ובוה יש ללמוד לכל איש שלא יניח ידו מלעשות תורה ומצוות אפי' יהי' מה שיהי' שהרי סוף כל סוף בודאי יזכה לתשובה וישוב לו הכל, וגם לא יתיאש ח"ו כי באם אך ירצה להתחיל מחדש לא תהי' לו מניעה מעוונותיו הקודמים, כמו אז שהיו שקועין בע"ז ולשעה קלה הוציאו את הטרף מפי הסט"א, כ"כ יזכנו הש"י לשוב אליו באמת וכימי צאתנו מאמ"צ יראנו נפלאות :